

Virkeligheden er bleven anerkjendt som saadant. Jeg vil henſtille til den ærede Ordſpørers Overveileſe, om det er fuldt berettiget at drage den Slutning deraf, at man i Administrationen ſtiller for ſtrange Fordringer, hvor det gjælder om Anerkjendte ſom Invalid. Det turde jo hælde, at Uoverensstemmelsen eller at dette Miſforhold mellem Tallet af Henviſninger til Finantsministeren og Tallet af Godkjendte kunde hidvære fra, at man i Udvalget ſtiller for ſaa Fordringer med Henſyn til Beviſer for eller Dplyſninger om, hvorvidt Bedkommende i Virkeligheden kan kvalificere ſig til at blive anerkjendt ſom Invalid. Det kunde jo ogsaa hælde, at det hidværer fra, at der ikke foreligger de ſamme Dplyſninger for Administrationen, der afgjør Sagen, og ſaa for det ærede Udvalg, ſom foretager Henviſningen, og jeg er meget tilbøielig til at tro, at noget ſaadant i det Mindſte undertiden er Tilfældet, at det ærede Udvalg ſavner de fuldstændige Dplyſninger, ſom foreligger for Administrationen, naar den paa ſit Anſvar træffer Afgjørelſer. Det ſtøtter ſig blandt Andet paa, at der fra det ærede Udvalgs Side er paany foreſlaaet henviſt til mig et Tilfælde — jeg hufter ikke, hvor mange Gange tidligere Tilfældet har foreligget Administrationen — om hvilket Sundhedskollegiets Erklæring lyder, at der er Intet, der tyder paa, at de Smertes eller Svagheder, ſom Anſøgeren angiver jevnlige at lide af, ſtaa i nogenſomhelſt Kausalforbindelse med Skudſaaret fra 1849. Nu vil jeg dog ſpørge, om der efter en ſaadan Erklæring fra Sundhedskollegiet er nogen Mulighed — jeg bruger med Forſæt Ordet Mulighed — for Administrationen for at anerkjende en ſaadan Mand ſom Invalid. Det vilde forudſætte, at jeg ſætter mit ſagkyndige Øje ikke blot over Diſtriktſlæger og andre Læger, men over Landets forſte lægekundige Autoritet, Sundhedskollegiet. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa her i Thinget, at i Tilfælde, hvor Sundhedskollegiet kun udtaler, at det ikke kan heneegte Sandsynligheden af eller Muligheden for, har jeg erkjendt Bedkommendes Invaliditet. Men naar det med rene, tydelige Ord ſiger, at Intet tyder paa, at der er nogen Kausalforbindelse, hvorledes er det ſaa muligt for mig at give Invalideunderſtøttelse, og ikke deſto mindre har det ærede Udvalg paany henviſt et ſaadant Andragende til mig. Det tyder, forekommer det mig, ganſke beſtemt paa, at der ikke i dette Tilfælde kan have foreligget Udvalget de ſamme Dplyſninger om Sagen, ſom have foreligget for mig, og jeg drager deraf den Slutning, at det ikke er uſandſynligt, at det Samme gjæl-

der andre Tilfælde end dette. Ved Underſøgelsen af diſſe Tilfælde kommer det for mig kun an paa, om jeg forſvarlig lige overfor Lovens Beſtemmelſer kan optage Manden ſom Invalid, men ingenlunde, om jeg forſvarlig efter Lovens Bogſtav kan nægte ham det. Men ud over, hvad jeg efter Lovens Beſtemmelſe forſvarlig kan gjøre, kan heller ikke nogen nok ſaa ſtært Medlidendeſfølelſe fra min egen Side, heller ikke udtrykt fra dette Things Side bringe mig, thi det Anſvar har jeg, at Loven bliver fuldblyrdet. Det ærede Thing kan ved ſin Afſtemning lade ſig lede af Medlidendeſhensyn; min Afgjørelſe er jeg ikke berettiget til at tage af diſſe Henſyn, og ſaa ſnart det i noget af diſſe Tilfælde eller overhovedet i lignende Invalidetilfælde kun ſtaar for mig ſom forſvarligt med Loven i Haanden at tilſtaa Invalideforſørgelſe, gjør jeg det. — Det maa dog være mig tilladt uden at ville engagere nogen nærmere Diskuſſion om det af den ærede Ordſpører fremdragne Exempel at bemærke herom, at der ved Siden af og foruden den Lægeerklæring, ſom han citerede — om den har foreligget mig, nævnedes den ærede Ordſpører ikke, men jeg forudſætter, at det er en ældre Lægeerklæring — har foreligget ved Afgjørelſen af dette Tilfælde Lægeerklæring, om at der ikke var nogenſomhelſt Nærlighed for, at den nuværende Svaghed, ſom er næreknuder, hidværet fra Skudſkadedeſen. Det er alſaa ikke nok, at der foreligger en Lægeerklæring, der gaar i een Retning; i ſaadanne Tilfælde foreligger undertiden 2, 3, 4 Stykker. Det er alſaa ikke nok, at der har foreligget det ærede Udvalg en gunſtig Lægeerklæring. Derſom de andre Lægeerklæringer ikke have foreligget, er den ærede Ordſpører ikke berettiget til at dømme og udtale beſtemt, ſom den ærede Ordſpører har gjort, at her er utvivlſomt Kausalforbindelse. Det er den ærede Ordſpører ikke berettiget til. — Jeg ſkal endnu kun bemærke i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dineſen) fremførte, at det er en Selvpølge, at naar Invalidens Svaghed tiltager og vel at mærke, det er den Svaghed, der hidværet fra Krigstjenesten, er han berettiget til at vente ſin Underſtøttelse forhøiet. Jeg kjender ikke det Tilfælde, ſom det ærede Medlem ſigtede til, veed ikke en Gang, om det har foreligget for mig. Naar det ærede Medlem for Bræſtø Amtſ Bde Valgkreds (Veth) mente, at den Beſtemmelſe, at Invalideforſørgelſen helt eller delviſ bortfalder ved Anſættelſe i Statens Tjeneste, ikke kunde gjælde, hvor Tjenesten lønnedes af runde Summer, ſer jeg ikke, hvorledes man egentlig kan faae den Forſtaaelse ud af Lovens Ord. Jeg ſer ikke ret-